

Radnóti Sok(k)

2024/25. tavasz

A Szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium diáklapja

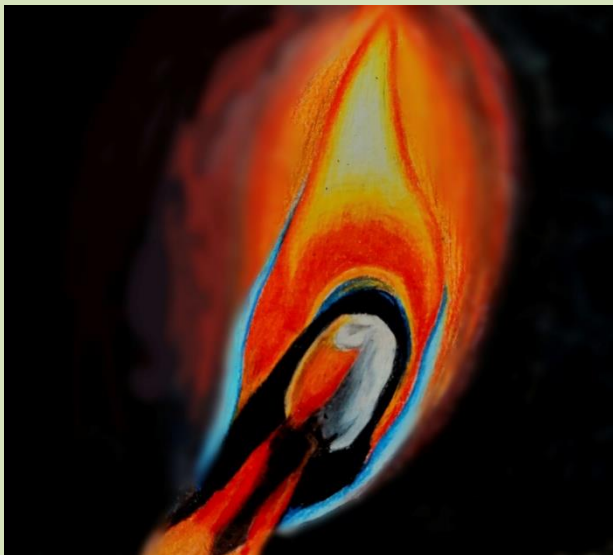
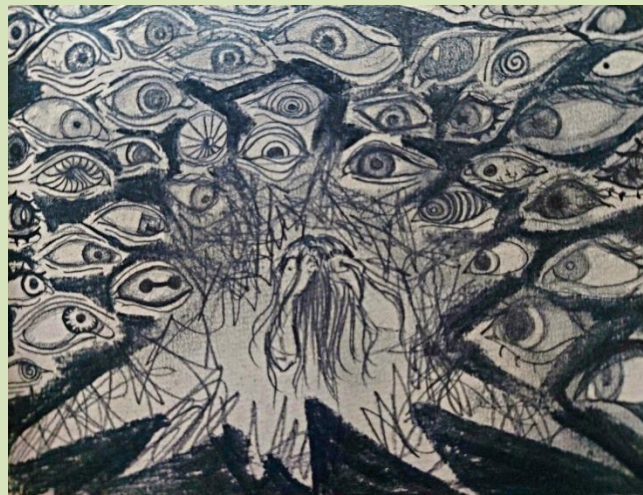

Diákalkotások galériája I.

Válogatás Varga Vivien 12. D osztályos diák szabadkézi rajzaiból

Vivien egyedi grafikái igen izgalmas világot tárnak elénk: a klasszikus tanulmányrajzok mellett látványos kompozíciói lélektani tartalmú, mélyen elgondolkodtató üzenettel ragadják meg a néző figyelmét. Diákunk kiemelkedő elköteleződése a vizuális művészetek iránt – reméljük - sok örömet hoz még az életébe! Sikeres egyetemi éveket kívánunk Viviennek!

Diákalkotások galériája II.

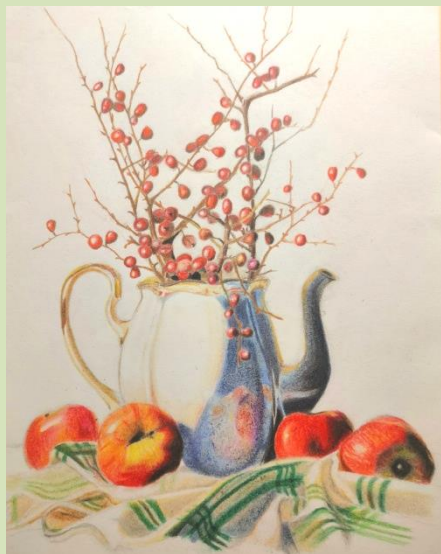

Majernik Eszter 12. C osztályos tanuló által készített csendéletek

Eszter 12 évig tanult a Hammido Alapfokú Művészeti Iskola grafika tanszakán, ahol Szekeresné Véber Noémi művésztanár segítette elő fejlődését. Eszter számos hazai és nemzetközi pályázaton is részt vett középiskolás éveit alatt. Az évente megrendezett Simonyi Emlékversenyen többször is különdíjas lett, a 8. Nemzetközi Xu Beihong rajzpályázaton bronz fokozatot ért el.

Eszter tervezte és rajzolta az idei tanév (2024/25) iskolaújságjainak címlapját. Köszönjük neki, hogy kiemelkedő alkotói munkájával – 4 éven át – hozzájárult az iskolaújság esztétikus megjelenéséhez! Jövő tanévi, egyetemi tanulmányaihoz sok sikert kívánunk!

A képeken az idei címlapok grafikáit láthatjátok, illetve azokat az egyedi kompozíciókat, melyek alapján a rajzok elkészültek.

Impresszum

Címlap: Majernik Eszter (12. C)

Az újság működését segítő tanárok:

Bacsur Fanni, Csősz Róbert, Engi Balázs, Fabulya Andrea, Fiedler Judit, Kocsis Andrea, Riener Ferenc, Vajdáné Sásdi Mercédes

Tördelő, diák főszerkesztő:
Majernik Eszter (12. C)

Megjelenik: évszakonként

A 2024/25. évi tavaszi szám online jelenik meg.

4

Folyosói körkérdések

Te személyesen mit teszel a környezetvédelem érdekében?

Sok embernek valószínűleg az első gondolata ezzel a kérdéssel kapcsolatban, hogy már a csapból is ez folyik. Ennek nagyon egyszerű a magyarázata: sajnos nem csak „ez folyik a csapból”, hanem sok helyen a szennyvíz is. A tengerekbe engedik a káros anyagokat, a szemételepek egyre nőnek. Így nagyon fontos, hogy ne csak szó essen róla, hanem ezeket megfogadva aktívan építsük bele a hétköznapijainkba a környezetvédelmet. Óvjuk meg együtt a Földünket!

Szerintem, amit tehetünk a környezetvédelem érdekében az az, hogy szelektíven gyűjtjük a szemetet, és kevesebb olyan dolgot veszünk, aminek csomagolása van és felesleges.

Ilyen például, hogy nejlonzacskók helyett valami mást használunk, mert 1 használat után ki is dobhatjuk azonnal. Pár kisebb dologgal teszünk azért a mindennapokban, hogy ne szennyezzük a környezetünket.

Én például úgy próbálok segíteni, hogy vászontáskát használok vásárláshoz, és visszaváltom a palackokat, a kertünkben van komposzt, és a növényi hulladékot mindig oda tesszük.

12. C osztályos tanuló

Igyekszem minél kevesebb szemetet termelni, mindig viszek magammal vászontáskát, ha vásárolni megyek, és nem veszek feleslegesen műanyag csomagolású termékeket. Otthon szelektíven gyűjtjük a hulladékot, és a komposztba dobjuk a zöldségmaradékot. Ha tehetem, gyalog megyek iskolába vagy biciklivel. Szerintem a kis lépések is számítanak, ha sokan csináljuk.

9.T osztályos tanuló

Személyesen szelektíven gyűjtöm a szemetet, próbálok természetes tisztítószereket használni, nem dobom el a műanyagokat egy használat után, vagy próbálok eleve kevesebb műanyagot venni. A vízzel és az árammal spórolok, napelemünk van. Nem szemetelek, nem veszek meg olyan dolgokat, amire nincs szükségem, mindent addig használok, amíg használható. Globálisan a szennyvíztisztítás nagyon fontos, illetve a helyes szemétkerakás.

12. B osztályos tanuló

Személy szerint nekem mindig nehéz volt odafigyelni erre, mivel nagycsaládban élek, így mindenkihez kell igazodnom. De ezek ellenére szelektíven gyűjtjük a szemetet, az ételmaradékot a komposztra dobjuk, nem a kukába. Ritkán veszek új ruhát, mert a legtöbbet rokonoktól örököltem. Általában a legtöbb helyre, edzésre, iskolába busszal járok.

9. C osztályos tanuló

Fontos, hogy spóroljunk a vízzel, szelektíven gyűjtsük a hulladékot (a megfelelő kukákba), és amit még tehetünk, hogy a papírt eltüzeljük. Feleslegesen ne legyen felkapcsolva a villany, ezáltal spórolhatunk az árammal. Otthon komposztunk is van.

12. A osztályos tanuló

Készítette: Patakfalvi Johanna (12. D), Patakfalvi Angelika (9. C)

Inkoherens novella a novellaírásról, avagy a novella meg nem írásáról

5

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl, ahol a kurtafarkú malac túr, volt egyszer egy Dugonics Társaság, annak is volt egy pályázata. Ezzel még nem is lett volna baj, csak hogy az Óperenciás-tengeren túl, pont ott, ahol a kurtafarkú malac is túr, volt egyszer egy nagyon lusta diák is, akinek egészen véletlenül pont erre a pályázatra kellett volna egy novellát írnia. Lett is volna kedve hozzá, meg nem is (de azért erősen a negatív válasz felé hajlott). Igazából nem volt kifogása a feladat ellen, csak hát *annyira* elfoglalt volt.

Bár, ha jobban meggondolom, talán nem is volt az. Ez az eredmény szempontjából lényegtelen. Ugyanis egyáltalán nem volt semmiféle eredmény. Akár elfoglalt volt, akár nem.

Ha megkérdeznénk erről az illetőt, általában azt mondaná, hogy elfelejtette, vagy azt, hogy más dolga volt, vagy azt, hogy előző nap délután egy rohamosztagos csapat támadta meg a lakását, rengeteg embert lekasabolva, óriási káoszt okozva, és tévedésből magukkal vitték az említett novellát is. Hogy senki nem látta őket? Pont azért veszélyesek. Még harci elefánt is volt náluk. Azoknak a hátáról lőtték a népet köpőcsövekkel meg mérgezett nyilakkal. Ha éppen matekházi is volt, azt is magukkal vitték. Merthogy a harci elefántoknak nagy szenvedélye a matematika. Koszinusztételt esznek reggelire. Bizonyisten.

Itt általában elhallgatott, és elmélázott rajta, hogy ha még magának is ilyen fárasztó, akkor milyen lehet másoknak. Aztán elvetette a kérdést: bölcsen belátta, hogy van, amire jobb, ha nem tudjuk a választ.

Egyébként az említett három kifogás közül, sajnos, rendszerint egyik sem volt igaz. Az, hogy elfelejtette, még csak-csak – ha az is számít, hogy direkt felejtette el.

De ezt korántsem úgy kell ám felfogni, hogy főszereplőnk (mert a kedves olvasó nyilván kitalálta már, hogy ő lesz a főszereplő – más szereplő nemigen van, eltekintve a kurtafarkú malactól, aki az Óperenciás-tengeren túl túrja a földet, vagy ki tudja, mit, mert ha belegondolok, soha nem olvastam még olyan népmesét, ami tisztázta volna ezt a kérdést), szóval nem úgy kell felfogni, mintha főszereplőnk hazug lenne. Erről szó sincsen. Egyszerűen csak az a helyzet, hogy a diák, bár néha ez nem látszik rajta, nagyon érző szívű, empátiával teli – hogy is mondjam – faj. (Talán állatfaj. Ezt már az olvasó személyes elbírálására bízom.)

6

Ezzel a saját bőrét menti ugyan, az igaz, de a tanár lelkivilágának figyelembevételével, aki, ha éppen nincs kedve ideges lenni, úgy tesz, mintha elhinné, ezzel az idegrendszerét kímélve, és mind tudjuk, hogy a szabályosan, kiegyensúlyozottan működő idegrendszer az egészséges életmód egyik előfeltétele.

Legalábbis kedves főszereplőnk ezt mondaná, ha valaki megkérdezné, hogy miért nem mondja egyszerűen azt, hogy nem csinálta meg a házi feladatot.

Vagy ebben az esetben, miért nem írta meg a novellát.

Lehet, hogy ezért van, hogy főszereplőnkől egy ideje már senki sem kérdez semmit. Ez néha neki magának is eszébe jut. Ennek következményeképpen néha az is átfut a fején, hogy megpróbálhatna normális lenni. De ennek a gondolatnak csak akkor engedélyezi, hogy átfusson a fején, amikor jó sok ideje van, mert a gondolatsor általában egy minimum kétórás elmélkedéshez vezet arról, hogy hogy egyáltalán mi az a normális, és létezik-e egyáltalán. Általában oda lyukad ki, hogy ilyesmi nem létezik. Ebben megnyugszik, és még kevésbe viselkedik normálisan.

Valószínűleg ez lehetett az oka, hogy egyáltalán senki nem tartotta normálisnak.

Ez viszont újból elgondolkodtatta főszereplőnköt. (Vagy ha úgy tetszik, szereplőnköt, mert nagyjából ő az egyetlen.) Ha nincs olyan, hogy „normális”, akkor hogy lehet, hogy mindenki nagyon határozottan egyetért abban, hogy ő nem az? Hiszen ha nincs normális, akkor nem tudhatják, milyen az a normális, ebből kifolyólag azt sem tudhatják, hogy milyen az a „nem normális”, nem?

Ebbe egy kicsit belezavarodott, főleg, mivel hajnali három volt, és aznap – vagyis nem, előző nap – kettő kávét ivott, meg még egy kólát is, pedig koffein nélkül is épp elég elviselhetetlen volt.

Így már természetesen teljesen érthető, hogy hogy miért nem lett semmiféle novella az ügyből.

Főszereplőnk elfoglalt volt. Nem is kicsit. Néha annyira el volt havazva, hogy az összes dolgát egyszerre kellett csinálnia. Ez borzasztóan megterhelő volt számára.

Képzeljük csak el: egyszerre kellett feküdnie az ágyán, egyenletes tempóban pislognia, néhány röpke pillanatig a matekházi elkészítésére gondolnia (meg kéne csinálni, csak hát – eh), az élet értelmén gondolkodnia, a földön a padlócsíkokkal egyáltalán nem párhuzamosan elhelyezkedő golyóstollat bámulnia (amiben, ha már leesett az asztalról, lehetett volna annyi tisztesség, hogy párhuzamosan esik a csíkokkal), röhögnie a saját viccén, amit éppen kitalált (hogy hívják a hal és a koala kereszteződését? kohala), vagy éppen német popszámokat énekelnie magában (amik annyira szörnyűek, hogy az szinte már jó).

Ez kisebb elmélkedéshez vezetett arról, hogy az művészetnek számít-e, ha valami annyira rossz, hogy már majdnem jó. Arra jutott, hogy végül is igen, sőt, nem is akármilyennek. Milyen kár, hogy az egyetlen kivétel ez alól a német popzene. Az még ehhez is túl szörnyű.

Miután fogalma sem volt, mihez kezdjen ezzel az információval (de mivel már tizenhét évet eltöltött a saját gondolatai társaságában, egyáltalán nem lepődött meg rajta), főszereplőnk úgy döntött, ideiglenesen átteszi a székhelyét a hálósobából a konyhába. Elsősorban azért, mert éhes volt, de ha valaki kérdezné, azért, mert az élet fontos része, elengedhetetlen velejárója a változás (így például a környezet megváltozása a hálósobáról a konyhára, ami, akárki akármit mond, egy nagyon drasztikus váltás - hiszen a konyhában például van csempe, a hálósobában meg jó eséllyel nincsen, és ez csak egy különbség a rengeteg közül). A konyhában főszereplőnk megevett egy banánt. Ebből is látszik, milyen elfoglalt volt. Ki hallott még olyat, hogy valaki még akkor is banánt eszik, amikor éppen pihennie kéne. A banánevés kétségkívül elfoglaltságnak számít.

Főszereplőnk úgy vélte, ez annak a jele, hogy túlhajszolja magát. Egy úgynevezett „elfoglaltsággal” foglalkozik még szabadidejében is.

Ebből azt a következtetést vont le, hogy ő tulajdonképpen egy nagyon szorgalmas ember. Nagyon büszke lett magára. Csak nehogy túlzásba vigye, emlékeztette magát.

Eszébe jutott az is, hogy ha már ennyire szorgalmas, megírhatná azt a bizonyos novellát is. De aztán elvetette az ötletet. Ez már minden bizonnyal kimerítené a „túlzásba vitel” kategóriáját. Jóból is megárt a sok. Nehogy még annyira túldolgozza magát, hogy sérvet kapjon.

Itt egy pillanatra megütközött. Még ő is tudta, hogy sérvet csak fizikai munkától lehet kapni.

De akkor talán szellemi munkától meg agysérvet lehet kapni. Nem tudta, hogy az milyen lehet, de az biztos, hogy fájdalmasan hangzik. Talán még műteni is kell. Inkább óvatos lesz, nehogy agysérvet kapjon. Ez persze azzal jár, hogy nem tudja megírni azt a bizonyos novellát. Egészségügyi okokból. Vagyis inkább egészségügyi problémák megelőzése okából.

Milyen kár! Pedig szívesen megírta volna. De ha nem lehet, hát nem, ő belenyugszik a sors akaratába.

Írta: Hajdú Sára Lea (11. D)

8

BIMUN 2025

Idén 14. alkalommal rendezték meg a Bimun, azaz Budapest International Model United Nations konferenciát. Az április 10-15-e között megrendezésre kerülő MUN-on három, 11. D osztályos diák: Császár Dorka Emese, Ifkovics Viktória Panka és Malinovszky Miksa József nemcsak iskolánkat képviselték, hanem, vidékről egyedüli intézményként, kiválóan helytálltak.

A MUN, más néven az Egyesült Nemzetek Modellje, ami az ENSZ oktatási szimulációja, amely a diplomáciára, a nemzetközi kapcsolatokra, a globális problémákra és az ENSZ működésére tanítja a diákokat. A résztvevők különböző bizottságokban, egy-egy országot képviselve egy globális probléma megoldásáért dolgozva üléseznek. Idén számos országból mentek diákok a BIMUN-ra: így például Egyiptomból, Törökországból, Svédországból, Franciaországból, Lengyelországból, Olaszországból és hazánkból is. Minden tanulónak, delegációnak választani kell egy-egy országot, melyet képviselni szeretnének, 3 fős csapatunk így Ausztria színeiben szólalt fel. Mindhárom diákunk külön-külön mondta a beszédeket, szavaztak és vettek részt a gyűléseken.

Császár Dorka Emese a CSW-ben (Commission on the Status of Women) az online térben történő női jogi megkülönböztetés és nemi erőszak csökkentése céljából képviselte az országot, Ifkovics Viktória Panka a SOCHUM-ban (Social, Humanitarian, and Cultural Committee) az igazságügyi intézményekben fellépő diszkrimináció ellen és Malinovszky Miksa József az UNEP-ben (United Nations Environmental Programme) a klímaváltozás okozta migráció megoldása és kezelése érdekében szólalt fel. Az öt nap nemcsak az ülésekkel telt, hanem különböző színes programokkal és ismerkedéssel egy nemzetközi közegben, ahol barátságok kötődtek, és az angol nyelv elmélyítése során egy örökre szóló élményt is szereztek iskolánk tanulói. Továbbiakban tapasztalatuk és ott megszerzett tudásuk alapján szándékukban áll iskolánkban is hasonló klubot alapítani, melynek lényege az lenne, hogy intézményi keretek között gyakorolják a diákok a diplomáciát, és értsék meg az ENSZ működését.

Írta: Ifkovics Viktória, Malinovszky Miksa (11. D)

Nektek ajánljuk!

9

Hogyan tudnék élni nélküled?

Hogyan tovább, ha elveszíted azt, akit a világon a legjobban szerettél? Lili (Varga-Járó Sára) magányos életét alig fizető fellépésekkel tölti, mikor is eléri a hír apja haláláról. Testvéreivel anyjuk lakásához utazik, ahol a sok régi dolog közt megtalálják anyjuk naplóját és számtalan szerelmeslevelet. Ahogy a fiatalok ezekbe bele-beleolvasnak, egyre közelebb kerülnek anyjuk, Eszter (Törőcsik Franciska) múltjához.

Miszerint, a kilencvenes évek elején egy fiatal lány elutazik két barátnőjével a Balatonhoz. Egy strandbaleset következtében Eszter megismerkedik Gergővel (Ember Márk), és a nyár folyamán egyre közelebb kerülnek egymáshoz. A lányok szállásánál felbukkan Eszter vőlegénye is, akihez az apja ragaszkodott. Eszter és Gergő menthetetlenül egymásba szeretnek, de az útjaik mégis elválnak egy érdekházasság és a karrier miatt. Miután Lili a napló végére ér, a múlt és a jelen szálai összefonódnak egyetlenegy történetté.

A *Hogyan tudnék élni nélküled?* 2024 decemberében került a mozivásznakra. A film Orosz Dénes rendezésével, Törőcsik Franciska (Eszter), illetve Ember Márk (Gergő) főszereplésével rekordokat döntő sikereket ért el a hazai nézők körében. Ennek a magyar romantikus, zenés vígjátéknak a története a kilencvenes évek elején játszódik, és Demjén Ferenc slágerei kísérik, amelyek generációkon átfelve szólnak a nézőkhöz. Egy napos délutánhoz vagy akár egy esős estéhez is remek kikapcsolódást nyújt ez a hazai filmmű. Bátran ajánlom, és jó szórakozást kívánok a filmhez!

Írta: Enyingi Lara (10. T)

Analog Balaton

Az Analog Balaton az egyik legizgalmasabb hangzású formáció a hazai zenei színtéren: zenéjük az elektronikus alapokra épül, de élő hangszerekkel és alternatív zenei elemekkel vegyítve teljesen egyedi atmoszférát teremtenek. Dalaikban ott van a szabadság, a melankólia és a klubélet lüktetése is – egyszerre táncoltathatnak meg, és meríthetnek el egy belső utazásban. Szövegeik letisztultak, minimalista stílusúak, mégis hatásosak, és gyakran a fiatalság érzésvilágát, a sodródást vagy a pillanat megélését ragadják meg.

Írta: Sipos Zsófi (10. T)

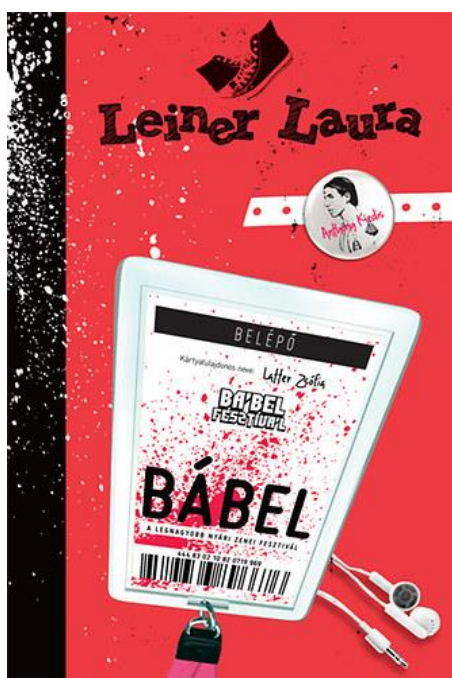
Leiner Laura: Bábel

Mindjárt itt a nyár, és hogy máshogy lehetne indítani ezt az időszakot, ha nem egy lazulós, nyári hangulatú könyvvel? Leiner Laura Bábel című regényének olvasása közben egy hatalmas fesztiválnak a kellős közepébe cseppenhetünk, ahol aztán a tömegben, a porban, szárazságban, pár napra rá pedig az esőben kereshetjük a társaság szétszéledt tagjait. A történet főszereplője nem más, mint a 17 éves Zsófi, a lelkes RHCP (Red Hot Chili Peppers) rajongó, aki blogjában is közvetíti a fesztiválon történő eseményeket. Az ötfős baráti társaság felejthetetlen élményeket szerez, a koncertek utáni katarzisz, az esti iszogatások, az olaszok utáni hajtóvadászat, na meg a napi többszöri, orvosi sátorban töltött órák miatt. Természetesen a történet nem maradhat szerelmi szál nélkül, de annak a kibontakozását át kell élni, bűn lenne, ha most lespoilerezném nektek.

A Bábel tökéletesen átadja egy fesztivál hangulatát, legszívesebben beleugrana az ember, és ott is maradna, amíg a nyár véget nem ér, de mivel ez nem lehetséges, így csak a könyv újraolvasása jelenthet vigaszt.

Ajánlom azoknak, akik már most tűkön ülnek a Sziget és a SZIN miatt, a visszatérő Leiner Laura olvasóknak, de leginkább azoknak, akiket már májusban megszáll a nyár szelleme.

Írta: Lengyel Lili (11. D)

Pigmentek

A festékeket sok különféle helyen alkalmazhatjuk, de a céljuk egy: valamilyen felület színének megváltoztatása. A festékeknek sok összetevőjük van, de ezek közül a legfontosabb a festék pigmentje. A pigmenteket kémiai szempontból két csoportba lehet osztani: szerves és szervetlen. A szervetlen pigmentek általában valamilyen színes ásványi sók, míg a szerves eredetűek sokszor mesterségesek, de akad köztük olyan, amit a természetben is megtalálhatunk.

Szervetlen pigmentek

Viridian

A viridian (króm(III)-oxid hidratált formája) egy sötét türkizöld pigment, melyen az 1800-as években hoztak létre Párizsban, és gyorsan a kor népszerű színanyagává vált. Pannetier és Binet 1838-ban állították elő először a viridiant, de az eljárásuk igen költséges volt. Később, 1859-ben Guignet kidolgozott egy sokkal gazdaságosabb előállítást, így már nagy mennyiségben is előállíthatták az iparban. A kor művészei előszeretettel festettek vele. Neve a latin *viridis* (jelentése: zöld) szóból ered.

Han lila és Han kék

A Han lila és a Han kék (szokás kínai kéknek, illetve lilának is hívni) az ókori Kínai birodalomban kifejlesztett pigmenteket. A birodalomban azelőtt nem is ismertek más lila festékanyagot. A Han kék tiszta formájában kék, azonban a Han lila valójában Han kék és vörös réz(I)-oxid (Cu_2O) keveréke, melyet lilának látunk. A Han kék és Han lila bárium-réz-szilikát. (Han kék: $\text{BaCuSi}_2\text{O}_6$, Han lila: $\text{BaCuSi}_4\text{O}_{10}$)

Kadmium pigmentek

A kadmiumpigmentek színe igen széles skálán mozog, a sárgástól egészen a vörösig, de van egy speciális zöld kadmiumpigment is. A kadmiumsárga (kadmium-szulfid, CdS) és a vörös kadmium-szelenid (CdSe) a két alapvető pigment, és ezek keverékével érhetőek el a különböző narancssárgás, vöröses árnyalatok a kívántaknak megfelelően. A kadmiumzöld pedig viridiannal kevert kadmiumsárga.

A kadmiumionok mérgezőek az emberi szervezet számára, ezért például gyerekeknek készült festékekben nem alkalmazzák, de tartóssága miatt a felnőtt festők mégis szívesen használják. Nem csak művészek, hanem az ipar is alkalmazza színezőanyagként például műanyagok anyagának festésére, vagyis a műanyagba keverve.

12

Azurit

Az azurit kék, réztartalmú kristályos anyag. Kémiai képlete: $\text{Cu}_3(\text{CO}_3)_2(\text{OH})_2$. Régen előszeretettel használták kék festékként, azonban volt egy hátránya, amire csak később jöttek rá: az azurit átalakul egy másik anyaggá, malachittá ($\text{Cu}_2\text{CO}_3(\text{OH})_2$), melynek színe türkizzöld. Találkozhatunk olyan festményekkel, ahol a megfestett ég emiatt az idők során egyszerűen zöld lett.

Szerves pigmentek

Ftalokék és ftalozöld

A ftalokék (réz(II)-ftalocianin vagy ftalocianinkék) egy szerves, nitrogéntartalmú rézkomplex. A vegyület kék színű, gyakori festék az iparban és a művészetben is.

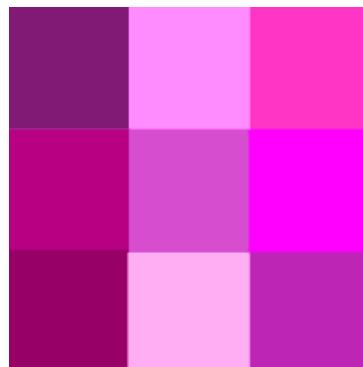
Elsőként 1927-ben figyeltek fel az úgynevezett ftalonitril gyártása során keletkező kék színű melléktermékre. Később is észrevették a kék színű melléktermék képződését egy teljesen másik reakció során. 1937-ben már egy amerikai cég, a DuPont gyártásba is hozta a színyanyagot. A ftalozöld a ftalokék klórozott formája, színe hasonló a viridianéhoz: sötét kékeszöld. Felhasználása is hasonló a ftalokékéhez, a művészek és az ipar egyaránt használják.

Fukszin

A magentának vagy bíbornak is nevezett színt François-Emmanuel Verguin állította elő 1858 végén vagy 1859 elején egy Lyon melletti vegyipari üzemben. A vegyületet a fukszia virág színe után *fuksin*-nak nevezte el. Még ebben az évben, tőle függetlenül két brit kémikus, Edward Chambers Nicholson és George Maule előállítottak egy hasonló színt, amit aztán *roseine* néven kezdtek el gyártani 1860-ban. A színt III. Napóleon osztrákok ellen, az olasz Magenta közelében vívott győztes csatájának tiszteletére nevezték el később magentának. A szín a nyomtatáshoz használt egyik alapszín, összeadó színkeverésnél pedig a vörös és a kék együttesével hozható létre.

A fukszin nitrogén tartalmú szerves vegyület, vizes oldata savas kémhatású. Szürkészöld kristályban kristályosodik, de vízben oldva magenta színű. Nemcsak a nyomtatásban használják festékként, hanem például baktériumok színezésére is alkalmas. Erősen rákkeltő hatású, ennek ellenére az 1900-as évek elején még vörösborok színezésére is használták.

Írta: Kis Ákos (10. A)

Mi értelme a filozófiának?

13

És egyáltalán mi is az a filozófia?

A filozófia szó hallatára a legtöbbszörnek egy elvont, felhők között járó tudomány jut eszébe, amely a valóságtól teljesen elrugaszkodott, és nem sokat segíthet a mindennapi életünkben. De mi is az a filozófia? Ezen kérdés megválaszolásában nem segít, hogy ebben a filozófusok sem értenek egyet. Az európai filozófia az ókori Hellaszban alakult ki, a szó jelentése eredetileg a „bölcseesség szeretete”. Bár ez szép és jó, ugyanakkor nem sokkal vitt minket közelebb a megoldáshoz. A filozófia négy fő ága a metafizika, az episztemológia, a logika és az etika (szeretném hangsúlyozni, hogy ezek csak a legnagyobb ágai, de ha ezeket megértjük, jóval érthetőbb lesz a filozófia). De mit is jelentenek az ágak?

A **metafizika** a létezés alapvető struktúrájával foglalkozik. Köznyelvi megfogalmazással a „Mi létezik?”, vagy a „Mi az a létezés?” kérdésre keresi a választ. Például egy elterjedt metafizikai nézet a materializmus. A legegyszerűbb talán az lenne, hogyha a filozófiát a különböző ágainak összességéként definiálnánk. A materialisták szerint az anyagi világon túl nem létezik semmi. Más gondolkodók viszont azt mondanák, hogy például az elménk vagy a matematika valóban létezik, annak ellenére, hogy nem fizikai. Egyes filozófusok még a természetfelettiben is hisznek, míg mások ezt babonának tartják. És ezzel fel is vetünk egy másik fontos kérdést: Létezik-e Isten? Még néhány érdekes metafizikai kérdés a teljesség igénye nélkül: Milyen hosszú egy pillanat? Lehet, hogy egy szimulációban élünk? Mi tesz egy tárgyat azzá, ami? Ha metafizikával foglalkozunk, jobban megérthetjük az univerzum alapvető működését és ezáltal saját létezésünket is.

Az **episztemológia** avagy ismeretelmélet a tudás természetével foglalkozik. Tehát, ha a metafizika a „Mi létezik?” kérdésre válaszol, akkor az episztemológia arra, hogy „Honnan tudjuk?”. Egyes gondolkodók szerint az érzéki tapasztalat megbízható forrása a tudásnak (empirizmus).

„Semmi sincs az értelemben, ami előtte nem volt az érzékekben” - John Locke. Más filozófusok azt mondják, hogy tudásra elsősorban saját értelmünkben juthatunk el (racionalizmus). „Gondolkodok, tehát vagyok” - René Descartes. Felmerül az is, hogy mi a tudás? Egyesek azt mondják, hogy semmilyen tudásra nem tehetünk szert, mert az emberi értelem és az érzékszervek mindig tévedhetnek. Mások szerint az a tudás, amit be tudunk bizonyítani. Néhány ismeretelméleti kérdés: Létezik-e valódi tudás? Lehetünk-e bármikor biztosak valamiben? Felfogható-e a világ az emberi értelem segítségével?

Az episztemológia bizonyos értelemben minden tudás és ismeret alapja, ezért fontossága tagadhatatlan.

A **logika** a filozófia talán egyik legmegfoghatatlanabb ága. Maga az egész terület már eleve elég elvont, és az sem segít sokat, hogy a filozófiai logikában sokszor bonyolult terminológiát használunk egyszerű dolgokra. Nem is untatnám az olvasómat olyan kifejezésekkel, mint „premissák”, „szillogizmus”, „negáció” vagy „implikáció”; inkább fogalmazzuk meg úgy, hogy a logika a helyes érvelés szabályaival foglalkozik. Még ha legtöbbször nem is foglalkozunk mélyen a logika tudományával, mindannyian használjuk érveléseinkben és gondolkodásunkban. Tanulmányozása által jobban érthetjük saját gondolkodásunkat, és könnyebben átláthatunk a hibás érveléseken.

14

Az **etika** azon ága a filozófiának, amely a cselekedetek morális megítélésével foglalkozik. Úgy is mondhatnánk, hogy a „Mit kell tennünk?” kérdésre keresi a választ. Mitől lesz egy tett helyes vagy helytelen? Létezik-e egyáltalán objektív jó és rossz, vagy ezek csak emberi találmányok? Ha létezik, mi a forrása? Változik-e, hogy mi a rossz és mi a jó?

Az etika talán a leggyakorlatibb ága a filozófiának, hiszen irányt mutathat nekünk a hétköznapi életünkben. Például: probléma-e, ha szemetelünk? A filozófus Immanuel Kant erre azt mondaná, hogy igen, mert ha mindenki így tenné, az rossz lenne a társadalom számára. Mások, mint például Jeremy Bentham azt mondanák, hogy egy tett sem rossz eredendően, hanem mindig az egyes cselekedetek következményeit kell mérlegelnünk.

Az etika a filozófia egyik legfontosabb ága, és fontos szerepe van több tudományágban is, például a jog, politika filozófia vagy bioetika területén. Azt is fontos megemlítenünk, hogy ahogy a tudomány fejlődik, újabb és újabb etikai kérdések merülnek fel, így az talán kijelenthető, hogy az etika szerepe sose volt aktuálisabb. „Na jó, de mi ennek az egésznek az értelme?”- kérdezhetné egy szkeptikus olvasóm. Miért kellene egy átlagembernek ilyen elvont kérdésekkel foglalkoznia? Nem elég az, ha olyan dolgokkal foglalkozunk, amik hatással vannak az életünkre? Erre azt a hasonlatot hallottam, hogy ahogyan vezethetünk autót, anélkül, hogy tudnánk azt, hogy pontosan hogyan működik, úgy az életet is leélhetjük bevett sémák alapján, anélkül hogy megkérdőjelezzük vagy átgondoljuk őket.

Kezdjük azzal, hogy az a gondolat, mely szerint „csak azzal kell foglalkoznunk, aminek gyakorlati haszna van” is csupán egy filozófiai nézet (pragmatizmus). Mindenkinek van valamilyen filozófiája. Azt is tehetjük, hogy vakon elfogadjuk, amit gondolunk, de nem bölcsebb-e átgondolnunk, hogy miért hisszük, amit hiszünk? Visszatérve az autós példára, ha lerobbanna a járművünk, sokkal könnyebben megszerelhetjük, hogyha tudjuk, hogyan működik. Ugyanígy az életben is jobban tudunk döntést hozni, ha pontosan átlátjuk a gondolatainkat. Arról se feledkezzünk meg, hogy a filozófia kritikus gondolkodásra tanít, amely aztán az élet más területein is hasznunkra válhat.

Nem lenne-e jobb hely a világ, ha mindenki átgondolná a véleményét, és nem hinne el vakon mindent, amit hall? Azt is hozzátenném, hogy (ahogyan ezt már az etika és logika esetében említettem) a filozófiai gondolatoknak sokszor lehet gyakorlati haszna, mint például a jogban vagy az államszervezésben. Végül megemlíteném, hogy a filozófia művelői szerint igen szórakoztató. Lehetőséget ad arra, hogy átlépjünk a felszínes csevegésen, és mélyebb témákkal foglalkozzunk. Ahogy Szókratész mondta: „Átgondolatlan életet nem érdemes élni”. Összefoglalva, ha filozófiával foglalkozunk, mélyebben megérthetjük a világot, megtanulhatunk kritikusan gondolkodni, és ezek által egy átgondoltabb és talán boldogabb életet élhetünk.

Képes válogatás az idei Irodalmi kávéházzról

Frühling in Deutschland

Wieder ist Frühling. Überall sieht man Blumen, fröhliche Menschen, Kinder, die zusammenspielen, alle sind draußen und genießen das schöne Wetter. Man feiert Ostern, den Frauentag und Pfingsten, aber diese Feste haben nicht unbedingt etwas mit dem Frühling zu tun. Doch in Deutschland wird das Frühlingsfest überall organisiert und dauert ungefähr einen Monat. Es werden verschiedene Programme geplant, vom Familientag bis zum Musikfeuerwerk findet alles statt. Wenn wir uns entspannen möchten, bieten diese Feste gute Möglichkeiten, egal ob wir sie mit unserem Freundeskreis oder mit der Familie besuchen.

Írta: Lengyel Lili (11. D)

In Italia ci sono quattro feste importanti in primavera: la Pasqua, la Festa del Lavoro, la Festa della mamma e la Festa della Repubblica.

La Pasqua è una festa religiosa. Si celebra la resurrezione di Gesù. Le famiglie mangiano insieme e i bambini ricevono uova di cioccolato. Il lunedì dopo Pasqua si chiama Pasquetta.

Il primo maggio è *la Festa del Lavoro*. È un giorno libero in cui in molte città ci sono concerti.

La Festa della mamma è una festa per dire "grazie" alle mamme. Si celebra la seconda domenica di maggio. I figli danno fiori o piccoli regali alle loro mamme. Il 2 giugno è una festa nazionale in Italia: *la Festa della Repubblica*. Si ricorda il giorno in cui l'Italia è diventata una repubblica, nel 1946.

A Roma c'è una parata militare e gli aerei fanno uno spettacolo nel cielo con i colori della bandiera italiana.

Írta: 10. olasz nyelvi sáv

Le printemps en France

Tout comme ici, le printemps en France marque aussi le début des festivals, des foires et des programmes de plein air. Pâques est l'initiateur de ces événements, on pourrait peut-être aussi dire que cette fête initie les activités de loisirs en plein air. Mais comment les Français célèbrent-ils Pâques? En quoi est-ce différent des fêtes que nous connaissons, quelles traditions et coutumes apparaissent à cette époque?

En France, c'était une tradition que les rois reçoivent le plus gros œuf du pays, celui pondu cette année-là. Cette coutume a été adoptée à l'époque moderne, bien que dans une atmosphère plus familiale bien sûr. Les parents et les grands-parents cachent des œufs en chocolat et diverses friandises dans différents coins de la maison, même dans le jardin, que les enfants recherchent ensuite, dans le cadre d'une sorte de chasse au trésor.

Le Vendredi Saint avant Pâques, les cloches „vont à Rome”, c'est-à-dire qu'elles se taisent. En l'honneur de la mort de Jésus, les cloches ne sonnent pas toute la journée dans toute la France. Elles retentissent à nouveau le matin de Pâques, signalant la résurrection de Jésus. Dans certains villages, les gens se saluaient autrefois par des baisers, et aujourd'hui la tradition se perpétue par des câlins, lorsque les cloches sonnent à nouveau.

Bien sûr, comme toujours, la gastronomie ne sera pas en reste. Les maîtres chocolatiers du pays décorent les vitrines de nombreux magasins avec leurs chefs-d'œuvre en chocolat. En plus des douceurs, le menu traditionnel de Pâques comprend de l'agneau rôti, car l'agneau est l'incarnation de la pureté et de l'innocence, et du jambon de porc, que, contrairement à la Hongrie, les Français cuisent dans du vin blanc puis aromatisent à l'estragon, ainsi que presque toutes les versions préparées d'œufs, qu'ils soient bouillis ou frits.

Bien entendu, la fin du menu ne peut être laissée sans les gâteaux. L'un des plus intéressants est l'agneau au sucre d'Alsace, le lamala. Pour cela, un moule creux spécial est réalisé, dans lequel la pâte levée est remplie et cuite.

Írta: Dósai-Molnár Kira (11. T)

Алые паруса в Питере - St. Petersburg Scarlet Sail Festival

Одн из самых красивых и знаменитых праздников выпускников — это Алые паруса в Санкт-Петербурге, который проходит в июне каждого года. Алые паруса – это грандиозное музыкальное и свето-пиротехническое шоу на реке Неве и в центре города. Впервые праздник состоялся 27 июня 1968 года. В разгар белых ночей все жители и гости города могут любоваться парусником под яркую россыпь салюта.

Írta: 10. orosz nyelvi sáv, Kocsis Andrea tanárnő

Spring in Australia

In Australia, everything is flipped around, as we know, so spring begins in September and ends in November - just like autumn does in the Northern Hemisphere. Experts say that one of the best times to visit Australia is during the spring season. But what's the reason behind this? During this time of year, the calendar is packed with Instagram-worthy festivals, such as flower blossom events and seafood-themed parties. Both offer great opportunities to relax, experience a new culture, and make new friends. These events create a strong sense of connection not only among Australians but also among tourists from around the world.

Imagine how surreal it would feel to leave the heat of summer behind and step into the cozy embrace of spring with just one flight, celebrating the rebirth and awakening of nature all over again.

Írta: Lengyel Lili (11. D)

18 Interjú a BUSO alapítóival

Interjút készítettünk iskolánk három 12. B osztályos tanulóival: Darvasi Csongorral, Kertai Mártonnal és Nagy Kristóffal a tavaly megalakult Business Society Network létrehozóival.

Az első kérdés, ami felmerülhet, hogy pontosan mi is az a BUSO?

- Ez egy fiataloknak szóló eseménysorozat, ahol szakelőadókat hívunk: üzleti, jogi és hasonló témákban, ennek a lényege az, hogy a diákok olyan emberektől tanuljanak, akik nap mint nap ebben dolgoznak, majd legyen lehetőségük tőlük kérdezni, megvitatni a témát társaikkal, ezáltal is fejlődni tudásban és gyakorlatban is.

- Bár ugye mi biológia szakosok vagyunk, érdekel minket ez a terület, így elkezdtünk gondolkodni azon, hogy ezt milyen formában tudnánk behozni az iskolai életbe. Megfigyeltük, hogy külföldi egyetemeken, mint pl.: Cambridge-ben milyen módszereket alkalmaznak a diákok üzleti oktatására, és akkor találtuk ezeket a klubokat (societies), amire mi is elkezdtünk építkezni.

Az előadásokon kívül már egyszer sor került egy szimulációs játékra is, ahol a diákoknak egy órájuk volt megoldani egy problémát, majd utána egy vitaverseny keretein belül meg kellett védeniük az álláspontjaikat, ezáltal is fejlesztve a kommunikációs képességeiket.

Amikor ezt az egészet elindították, akkor egy weboldalt és egy instagram oldalt is létrehoztak. A weboldal angol nyelven működik, de ez ne tévesszen meg senkit, mivel az előadások ettől eltekintve magyarul folynak. Az angol nyelv használatával próbálják azt a külföldi világot behozni, ahonnan az ötletüket is merítették, ezen kívül az üzletnek és a jognak is a nyelve már az angol. Talán majd a jövőben terveznek angol előadásokat, mivel egyre több ember, aki érdekelt ebben, tud angolul, de ez még csak terv.

A weboldal költségeit a srácok finanszírozták, viszont az előadásokon elfogyasztásra kerülő üdítők, ételek megvételében és az előadók ajándékaiban Bán Sándor tanár úr támogatja őket. Ez a fajta közösségi szerepvállalás nélkülözhetetlen az ilyen klubok fenntartásában.

Az előadások időpontjában próbálnak egy rendszert létrehozni, hogy jobban rögzüljön a diákoknak is, hogy igen, minden hónapban van egyszer BUSO előadás. Viszont az időpontot befolyásolja az, hogy ezek az előadók hogyan érnek rá, és a fiúk személyes elfoglaltságai is.

- Nyilván az elején azért volt kifejezetten véletlenszerű, mert amikor elkezdtük az egészet, akkor örültünk, ha volt olyan előadó, aki elfogadta a meghívást. Nekünk is meg kellett tanulni, hogy hogyan invitáljunk meg előadókat, hogy az ne legyen nagyon óvódás, és amikor jó nekik, akkor jöjjenek, de nyilván törekedtünk arra, hogy azért ebben legyen valamilyen rendszer- nyilatkozták. Ezeken kívül azért is döntöttek a havi egy előadásról, mivel úgy vették észre, hogy havi kettő már leterhelő lehet a diáktársaiknak, mivel ez a délutánjukból vesz el időt.

Felmerült a beszélgetés során az egyik legfontosabbnak tűnő kérdés is, mi lesz a BUSO sorsa, ha az alapítók elballagnak?

A gimnázium elvégzése után mind a hárman egyetemre készülnek, de gondoskodtak arról, hogy megfelelő kezekben hagyják iskolánkban a BUSO-t.

- Az iskolán belül elkezdünk betanítani 9-10. osztályos diákokat, hogy hogyan tudnak megszervezni egy előadást, így reménykedünk benne, hogy távozásunk után tovább tudják vinni.

A jövőre nézve tervük a BUSO kiterjesztése több iskolára is, ez ügyben már több iskola igazgatójával is beszéltek. Viszont ennek a koordinálásához és működtetéséhez fontos, hogy új szervezeti keretek is kialakuljanak.

- Az a tapasztalat, és azt a tanácsot kaptuk, hogy úgy lehet ezt rendesen csinálni, hogy ha van egy olyan tanár, aki ezt támogatja, mert különben nem lesz megfelelően komolyan véve a másik iskolából, ha nincs egy olyan elkötelezett diák, aki ezt tényleg nagyon szívügyének érzi. Pont ezért nem akarunk mi mint alapítók leragadni csak a Radnótinál, hanem ahogy terjeszkedünk, egyre inkább általános felügyeleti tevékenységet fogunk végezni.

Kitértek arra is, hogy később az egyetemeken is terjeszkedni akarnak, ha van rá igény és lehetőség, mivel a jövő évtől kezdve ők is az egyetemi életben fognak részt venni.

- Szeretnénk egyetemi szintre lépni, és ott persze kicsit változni fog az is, hogy hogyan tudjuk fenntartani. Most gondolkozunk alapítványi és egyesületi megoldásokban is, mert hogyha már egyetemen leszünk, ott mindenki felnőtt, mindenki el tudja dönteni, hogy miben akar részt venni igazán, és mi az, amit támogatni akar. Aktívan mi igazából ott szeretnénk majd részt venni a BUSO-ban. Itt a középiskolában nem szeretnénk igazán irányítani, csak szeretnénk, hogyha fennmaradna, jól működjön.

Ha mindez felkeltette az érdeklődésed, a <https://www.thebuso.com/> weboldalon vagy instagramon @busonetwork felhasználónéven megtalálod őket. Az időpontokat és minden egyéb tudnivalót itt találtok!

Készítette: Simon Kata, Tolmacsov Eszter (10.T)

A modern tánc

A kis óvodás Noémin egyértelműen látszott, hogy színpadra termett. Ennek ellenére a modern tánc világát csupán kilenc évesen ismertem meg, és azóta hobbijaim dobogóján stabilan a második helyet foglalja el (természetesen a dobogó legteteje a tanulást illeti).

Rengeteg táncfajta létezik, ez a különleges stílus igazából több stílus egyszerre, ezért sosem kell választanom, hogy kortárs baletthez vagy hiphophoz van hangulatom az adott napokon. Egyetlen sportág nyújt nekem akár ötféle teljesen más tapasztalatot, így a színes egyéniségem hamar megtalálta a helyét még az általános iskolás éveim alatt.

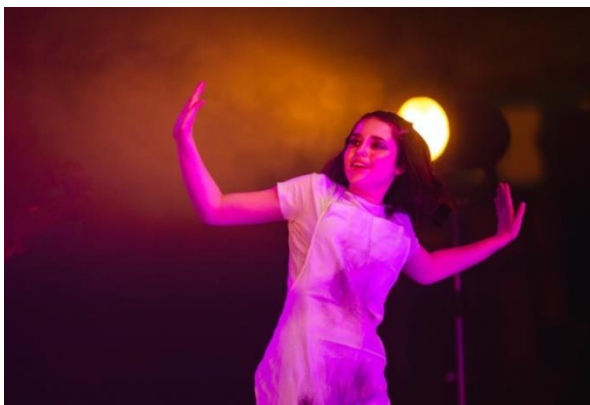

A csoportos koreográfiák (táncmozdulatok sorozatai) seperc alatt összekovácsolták a csapatunkat, hiszen a fellépéseken és versenyeken mindenki a legtöbbet akarta kihozni abból a bő három percből, amennyi ideig a színpadon szerepeltünk. Nem egyszerű húsz embernek egy hullámhosszon mozognia, ám az a büszkeség, amely a videók visszánézése közben előnt, felbecsülhetetlen. Egyéni darabra, úgy érzem, még érnem kell, mert a tánc rettenetesen szigorú sport, azaz pontos technikát igényel, mindeközben a művészeti oldala miatt a közönség csak annyit lát az egészből, hogy az a valaki, aki egy zenére „kalimpál”, kisujjból kirázza az egészet (aztán szegények elhiszik, hogy ez könnyű).

Megtanultam csapatban együttműködni és másoknak segíteni, vezetni őket. Jobban figyelek a részletekre, hisz minden egyes lépésnek megvan a maga helye, legyen bármilyen lassú vagy gyors. Végül a legfontosabb, kordában tartja az önképemet. Önbizalmat adott, de azt is megmutatta, hogy nem fog minden elsőre sikerülni az életemben, és ezzel nincs semmi gond, amíg kitartóan küzdök a céljaimért.

Elsősorban annak ajánlom a modern táncot, aki ki szeretné színezní a szürke mindennapjait... a fentiekre pedig majd idővel így is, úgy is rájön. :)

Írta: Farkas Noémi (10. A)

Készítette: Enyingi Lara (10. T)

Március 28-29-30-án megrendezésre került az Országos Diákolimpiai Döntő. Ezen a három napos eseményen iskolánk fiú kosárlabda csapata is részt vett. A megmérettetés helyszíne idén is Szombathely volt, ahol a közel 200 csapatból 20 kosárcsapat csapott össze a legjobb helyekért. A meccsek szorosak voltak, de a fiúk kitartó küzdelme meghozta a gyümölcsét, mivel a csapatnak sikerült bekerülnie a top 8-ba, Tóth Károly tanár úr felkészítésével és Pusztai Dániel vezetésével. Iskolánk csapata idén is keményen küzdött, így a 7. helyezést érték el. Fáradságos munkájukra idén is büszkék lehetünk. Ha valaki kedvet kapott a kosárlabdához, a csapat nagyon szívesen fogadja az új tagokat. Jelentkezzetek bátran!

A csapat tagjai:

Pusztai Dániel (csapatkapitány) (12.M),

Csiszár András (12.A),

Mező Levente (12.M),

Szőllősy Tamás (12.M),

Kinyó Benedek (12.C),

Bartha Soma (11.A),

Havasi Ákos (11.B),

Paragi Zsombor (10.A),

Tóth Botond (10.T),

Németh Csanád (9.M),

Havasi Gergely (9.M),

Mező Bence (8.M)

Edző:

Tóth Károly tanár úr

Havasi Ákos, Bartha Soma

Milyen érzés, hogy jövőre ti ketten lesztek csak végzősök a csapatban?

„Izgatottan várjuk minden részét és velejáróját. Tisztában vagyunk a nyomással, hogy a fiatalabbak tőlünk várják a válaszokat, és annak nyomásával is, hogy felérjünk a mi előttünk járó radnótisokhoz. Emellett örülünk a lehetőségnek, hogy taníthatjuk a fiatalokat nemcsak a játékra, de a csapat tradícióira egyaránt.”

Tóth Károly tanár úr

Edzőként hogyan készíti fel a csapatot mind mentálisan, mind fizikálisan egy ilyen volumenű megmérettetésre?

„Az egyik legfontosabb feladat egész évben fókuszban tartani a csapatot. Amellett, hogy mindent a kosárlabda szeretete miatt csinálunk, mégis egész évünk a Diákolimpia Országos Döntő hétvégéje köré szerveződik. Az ottani szereplésünk határozza meg a felkészülés sikerességét. Ezt minden héten, minden edzőmeccs, illetve diákolimpiai forduló előtt tudatosítani kell. A fizikális felkészítésben is nagyon fontos szerepet játszott Wirth István tanár úr, akinek a neve egybeforr a radnóti kosárlabdával. Kiemelt hangsúlyt fektetünk a kondícióra, hogy minden játékos, ha kell, egy nap több mérkőzésen is magas szinten tudjon teljesíteni. Ennek árát az edzések végén tartott kondicionáló blokkok, illetve a Wirth tanár úr által külön tartott erősítő, állóképesség-fejlesztő alkalmak során tanúsított kitartással és verejtékkel fizetik meg a fiúk.”

Mező Levente

Mennyire megterhelő végzősként támogatni a csapatot?

„Egyértelműen pozitív dolog a csapatnak a része lenni, nagyon picit megterhelő nyilván, de felülmúlja az élmény, a csapatközösség és az, hogy az országosig csakis győzelmekkel jutottunk el. Meg persze a tanulás mellett, egy kis kikapcsolódásnak kell, hogy legyen valamilyen sport, amit szeretünk csinálni.”

Milyen érzés volt az öcséddel együtt játszani országos szinten?

„Végzősként a feladataink nagy része az újakat támogatni, de az egyik legszebb része is, mivel ugyanúgy taníthatom a kisebbeket, mint ahogy engem tanítottak az akkori végzősök. Ugyanígy próbálom a tesóm segíteni, taníttatni, hogy jobb legyen nálam ekkorra. Így nagyon jó volt, hogy országos szinten is együtt játszottunk, mert próbáltunk példát mutatni olyan helyzetekben is, ahol nyomás volt, és akár mi is jobban meg voltunk ijedve.”

Tóth Botond

Ha jól tudom, ez volt az első diákolimpiád. Milyen érzés volt támogatni a csapatot, és hogyan tetted azt?

„A felsőbb évesek meséltek nekem, hogy milyen is lesz ez a megmérettetés, viszont a saját bőrömmön megtapasztalni teljesen más volt. Izgatottan vártam, hogy sor kerüljön a meccsre. Mikor a pályán álltam, tudtam, hogy mindent bele kell adnom, hogy segítsen a csapatot a győzelem felé. A csapat húzóereje és kitartása is sokat segített a cél elérésében.”

Kinyó Benedek

Úzól esetleg még más sportot is a kosárlabdán kívül? Szívesen folytatnád a kosárlabdát a jövőben?

„Igen, mielőtt a 10. osztályt követő nyáron elkezdtem kosarazni, nyolc évig fociztam. Azért választottam a kosarat, hogy a sport továbbra is szerves része maradjon az életemnek, emellett pedig a csapatbeli közösség volt az, amit nagyon vonzónak találtam. Szerencsére mindkét céloom beteljesült a Radnóti kosárcsapatában.”

Szóllósy Tamás

Milyen volt az utolsó élményed a diákolimpiával kapcsolatban?

„A Diákolimpia mindig egy nagyon izgalmas rendezvény, amelyen a részvétel igazán megtisztelő. Minden csapat, aki bejut, apait-anyait belead, hogy jó szájjal távozzon a tornáról. Ehhez viszont fontos, hogy az a kőkemény munka, amit beletettünk, az meg is látszódjon a pályán. Nekem személy szerint mindig nagyon nagy pluszt ad, ha a barátaimmal tudok egy csapatban játszani, és ez a pozitív töltet nagyban befolyásolja az idei szereplést is. Összességében: rengeteget köszönhetek a csapattársaimnak, illetve Tóth Károly edzőnek is, hogy ezt a feledhetetlen és megismételhetetlen élményt átélhettem velük együtt.”

Mit tanácsolnál a következő nemzedéknek?

„A következő generációnak pedig csak azt tudom mondani, hogy dolgozzanak keményen és alázattal a jövőben, mert másképp nehéz út vár rájuk. Fogadják meg az edzői tanácsokat, illetve viseljék büszkén a radnóti címert, mert nem adatik meg mindenkinek ez a lehetőség.”

Pusztai Dániel (csapatkapitány)

Csapatkapitányként hogyan ösztönözted a csapatot?

„Először a legfontosabb a példamutatás volt. Igyekeztem minden edzésre elmenni, amit szerintem sikerült is betartani. Általában ott voltam mindig, ezzel is példát mutatva a többieknek, hogy enélkül nem lesz eredmény. Ezenkívül nyilván próbáltam privátban is minél több emberrel beszélni egy kicsit, és segíteni nekik, akár mentálisan, akár technikai dolgokkal.”

Mit tanácsolnál az utánad következő csapatkapitánynak?

„A következő csapatkapitánynak azt tanácsolnám, hogy legyen nyitott a csapattársai felé, és legyen ott nekik, ha valami kérdés merül fel bennük. Ezenkívül pedig próbáljon pozitív hangulatot teremteni az öltözőben és nyilván biztassa társait.”

Csiszár András

Hogyan érint, hogy ez volt az utolsó diákolimpiád a Radnótiban? (Hisz nagyon sok sikert értél el ebben a sportban.)

„Szerencsésnek érzem magam, hogy négyszer is eljuthattam az országos döntőbe, és minden évben az élmezőnyben küzdhetünk. Nagyon sokat köszönhetek Pápai László tanár úrnak, aki 9. és 10. osztályban vezette a csapatot, továbbá Tóth Károly tanár úrnak, aki az utóbbi két évben volt az edzőm. Nem mehetünk el Wirth István tanár úr munkája mellett sem, aki négy éven keresztül edzett, és neki köszönhetően sosem volt baj a kondival.

Úgy érzem, az idei döntő méltó befejezése volt a középiskolás pályafutásomnak, és rengeteg élménnyel gazdagodtam. Az idei évre sok jó játékos elballagott, ennek ellenére a fiatalok ügyesen szálltak be a játékba, és helytálltak minden téren. Külön köszönet Pusztai Dánielnek, aki idén a csapatkapitány szerepét töltötte be, és nemcsak a pályán, de azon kívül is vezérünk volt.”

Írta: Hámori Zsuzsanna (12. M)
Én és a Matek

Ne értsetek félre, nincs rossz kapcsolatom vele, gyakran találkozunk, és nem utálok őt annyira, mint mások. Ugyanakkor van egy problémánk, amit nem tudunk megoldani; gyakran adódik olyan, hogy nem értjük egymást vagyis legtöbbször én nem értem őt, de legalább sokakkal ellentétben én meg akarom érteni. Igaz magamtól nem menne, kell valaki, aki segít, aki tud mindkét nyelven, magyarul és matekul is és ha van ilyen 3 fél, akkor a találkozásaim a Matekkal elég kellemesek, mondhatni, néha-néha még élvezetesek is.

Olykor sajnálom a Matekot, mert olyan okos, eszes és annyi mindenhez ért, de az átlagember még egy normális beszélgetést se tud igazán lefolytatni vele. Én nagyra becsülöm és egy nem megértett léleknek tartom, hisz annyi dolga van még, amit még azok is csak sejthetnek, akik tudnak matekul.

Szegény Matekot folyton kihasználják. Sokszor úgy is, hogy észre sem veszik. A Fizika a Kémia és mások meg a kevert gyerekeik (kicsit olyan, mint az istenek belterjessége) a magukénak gondolnak, olyan tulajdonságokat, amik az alap, azaz a Matematika nélkül nem is lehetne. Az emberek sem kivételek, amikor felfedeznek vagy bebizonyítanak valamit a Matekról, rögtön magukat ünneplik, mikor az, amit felfedeztek már rég létezett, a Matek már rég birtokolta, de a sok ember örül magának, hogy tényleg bebizonyította, hogy az a valami van. Nem mintha magától nem lenne az a valami. Sosem értettem miért kell valamiről bebizonyítani, hogy van. Miért nem elég csak az, hogy van és kész. Ha ne akarnánk mindent, ami van bebizonyítani, akkor elkezdhetnénk keresni azt, ami nincs, legalább is itt és most nem létezik. De gondolom, az emberek félnének keresni, nem is csak azért mert félnének a kudarctól, hanem mert félnék, hogy valami olyat találnak, amittől megborul a rendszer. Márpedig a rendszer a legtöbb embernek biztonság.

Bár be kell, valljam magam is csak kihasználom a Matekot. A problémáival csak felületesen foglalkozom, és a minimumnál jobban nem akarok segíteni neki. Bár ehhez a modoromhoz hozzátartozik, hogy gyakran nem önszántunkból találkozunk, így én tüskésen viszonyulok hozzá, de Ő sem fogad tárt karokkal. Ezeken a találkozókon a leglelkesebb a 3. fél, bár ő is csak kötelességből van ott. Én és a Matek ritkán erőltetjük meg magunk.

Elgondolkodtam azon, hogy ha nem kéne kényszerből ilyen gyakran találkoznom vele, jobban szeretnék-e egymást. A válasza sajnós még 3-5 évet várni kell, de amint meglesz, ígérem, értesítem a kedves olvasót a fejleményekről.

Kiegészítés

Az olvasás utáni felháborodásokat hallva, miszerint magamnak okoztam a bajt, úgy érzem, némi magyarázatra van szükség.

Én egy választás előtt álltam. Gyakori rendszerességgel találkozom a matekkal vagy olyan emberek között maradok, akik nem értenek engem. Na mármost beláthatja a kedves olvasó, hogy úgy nem érteni valakit, hogy egy másik nyelvet beszél jobb, mint úgy nem érteni, hogy ugyanazt a nyelvet beszélik. Ezzel az érvel, úgy gondolom, nehéz vitatkozni.

Írta: Takó Dominika (12. A)
Tenger hulláma

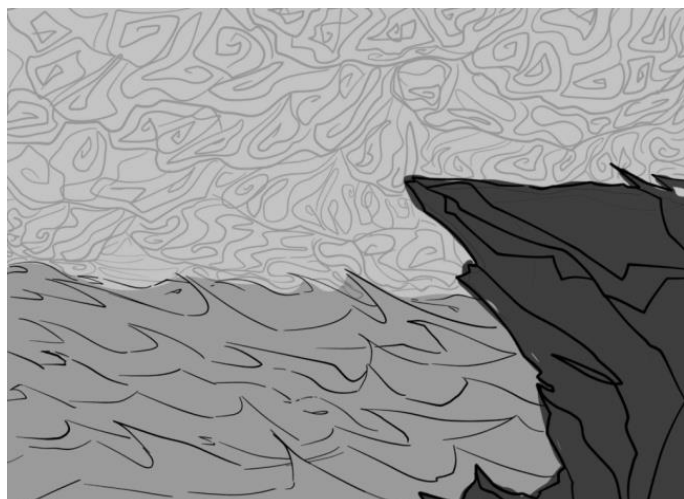
Kékes táj az uralkodó,
Égszínkék hullámozó habok,
Rejtélyes tenger világa
Lapul a messze távolban.

Eső el nem mossza őket,
Kies víz uralja a teret.
Nyílt tenger hajókat nyel el,
Egy út van menekülésre,

Bátortalanul se menj el Árkon-
bokron át vízére,
Nehogy győzelmet arasson.
Tehetetlenséged átok.

Szerencsétlenség ez a vész,
Mit gyönyörűsége idéz.
Ezer halott a mélyében.
Gyermekek a félelmükben

Soha többet el nem mennek
Otromba part közelébe,
Hegyes szárazföld vidéke
Az álmukká vált örökre.

Írta: Farkas Noémi (10. A)

Hajsza

Ketten futnak, a vész és a lányka,
Vörös ruhája lángként lobog utána.
Segítségért kiált, de mindhiába,
Senki sem figyel fel bajhozó hangjára.

Nem figyelnek, csak szívszorító dráma,
Amit rázúdít a szegény ártatlanokra.
Torka már száraz, könnye kicsordulna,
Mert az túl hamar dönti jövőjét romokba.

Életének értelme egy tűzpiros rózsa,
Az üldöző kegyetlen átgázol rajta.
Közeleg, a levegő majd' megfojtja,
Ám az utolsó nyögéssel lefut a pokolba.

Préda nélkül a lány összerogyva
Bámul, bármennyire is fáj, a valós világba.
„Még nincs vége” - ő ezt jól tudja,
Ha még egyszer előjön, megpróbálja
újra.

Írta: Székely Kolos (12. C)
Hasonlatok

Különös, hirtelen elsápadt este!
A lakáskák parazsa odavonz
a konyha keskenyebb ablakához...
Ugyan rideg vasbetonmonstrumok,
a lyukacsaik élettől izzanak.
A lila rózsához fészkelődünk
egy árva szó nélkül...
Sietve az asztalba süllyeszted
tekinteted.
Kínt okoztam. Mint egy teljes
zászlóaljnyi acélbetét tipor
porba áztatott országutakat,
érzés dübörög rajtad is, rajtam is.
Egy sohátlan, nyomasztó háború,
a szív a szerelem ritmusára
robbant gyújtóbombákat az agyra
szüntelen, szüntelen rád pillantok.
Síri csönd, mozdulatlan.
Egy csepp lemaradt a többi mögött,
viziontlátom rajta a kék menüettet.
Szemedhez legyintesz, hogy letöröld,
de elfut a sónyomos ösvényen.
Miféle hadművelet rabjai vagyunk?
Hány millió baka ragad még karabélyt?
Csak a sors tudhatja, csak még várjunk!

Távoznál? Hát távozz, ha úgy a jobb,
ha innen el is mész, érkezni csak ide fogsz.
Ha még, mintádból nőtt hasonszókban
talál ránk a könyörtelen csata.
Mennyire jár? Hat óra?
Hét?
Vagy nyolc, kilenc, fél híján tízre áll.
Hát, csak tartsd jól szemmel azt az asztalt,
ha már a háború téged is marasztalt!
Szerelmesek vagyunk, a kötelék
egy közkatónája sem obsitos.
Drága... Hogy megrezzent fantomtested!
Csak a teáskanna sípolója
füttyült a barakkokban mozgósító
rohamot,
ami a róza szirmain henyélt,
sípolt, mint ahogy a bomba esik,
sziszegett és fújtatott és csaholt
ez az acélhéjas gyümölcstea,
mely már felfőtt, fortogott és füstölt
minden kráterlyuk a senki földjén...
Sápadt az est és a lakótelep,
elméink emlékére daloltatja
velem a kéklő, halovány rózsaláng
bombáinknak kísértetszólamát
pár hasonlatba.

Írta: Nyeste Norbert (12. B)

Sápadt

mint akit megcsókolt a Hold:
halványszürkés fényben mosakodva
szemeid alá táskákat pakolt,
örök álmatlanságodban.

halványszürkés fényben mosakodva
állsz ott, a szabad ég alatt,
s örök álmatlanságodban
társad a holdfény maradt.

állok a szabad ég alatt:
álmatlanságomba zárva,
társam a holdfény maradt,
aznap sötétben láttam,

(álmatlanságomba zárva)
szemeim alá táskákat pakolt.
aznap sötétben láttam,
mint akit megcsókolt a Hold.

Írta: Takó Dominika (12. A)
Senki, semmi

Senki, semmi egy kedves megszólítás.
 Folyton ezt hallom, unom már,
 Ha cselekedni próbálok,
 Vagy csak, ha szóhoz jutok.

Helytelen ítélet, nem gondolod?
 Hogy nekem ez egy fájdalom:
 Ne adj hangot a véleményednek;
 A hiba úgyis halmozva lesz benne;

Ne gondolkodj, az egyáltalán nem jó;
 Ne készíts megfigyelést a világról;
 Nincs egyetlen helyes felvetésed sem
 És ha van is, hibás egy elmélet;

Csak egy hatalmas csalódás vagy te;
 Hagyd a dolgokat másra, úgyse érted;
 senki, semmi ez vagy igazán te
 Ne ellenkezz, ne tagadd le;

Bárcsak több lehetnél
 Boldogabb nem is lehetnék
 Ha nem így lenne;
 Kár, hogy nem cáfolod meg;

Mondjátok már jót is!
 Egyáltalán ki lehet érdemelni,
 Vagy csak a rossz szavak maradnak?
 Értékes része akarok lenni a világnak!

Ne legyél a nyomomban,
 Legyél terhe másnak;
 Hányszor zavarjalak el?
 Nem érted meg elsőre;

Ennyire nem érted a nyelvünket?
 Vagy csak a jeleket nem veszed észre?
 Nem először szóltam,
 És nem is voltam durva;

Kegyesen kezdtem az elküldésed,
 De már nem tudom elmarasztalni ezt:
 Ki kell mondanom, hogy
 Nem vaavok közénk való.

Írta: Lengyel Lili (11. D)
Schmetterlingmord

Es tötetmich und tötetdich,
 Doch du hast nichts getan,
 Es gibt weder Hoffnung noch Licht,
 Ich gehe weiter allein.

Ob es lohnenswert war oder nicht,
 Ob du diesen fremden Schmerz kennst,
 Ist mir ein Rätsel, verstohlenes Geheimnis,
 Ich fühle, wie mein Herz brennt.

Die Tropfen der Zeit tröpfen langsam,
 Die Tage kriechen schwerlich,
 Ich höre überall ein schallendes Alarm.
 Werden wir es schaffen? Sei ehrlich!

Wenn ich mich anschau, werde ich alt,
 Mit jedem Tag verliere ich meine Seele,
 Und hier, drinnen werde ich kalt,
 Ich wünsche, dass ich wieder glücklich wäre.

Sind unsere Wege parallele Linien,
 Die einander bemerken,
 doch berühren sich nie?
 Sind wir die Geister verlorenen Sylphen,
 Sind wir allen ureine Fantasie?

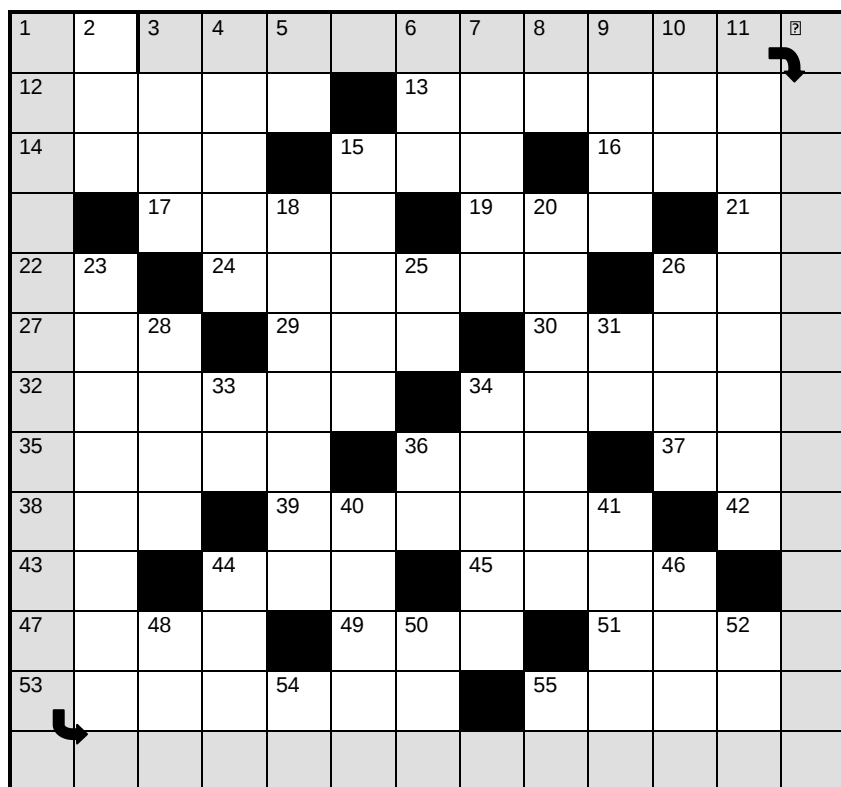
Ich vermiss dich, doch hasse dich zu
 sehen,
 Frag nach Fragen, es
 gibt keine Antwort,
 Unsere Geschichte war längst geschehen

Wenn wir uns treffen, wird es ein Tatort.

Es tötetmich und tötetdich,
 Alles ist dein Fehler,
 Ich sehe, ich sehe das Licht,
 Als ich weitergehe.

MÁJUSI SOROK

A rejtvény két megjelölt sorában egy magyar költő versének első két sora található. Ki a költő és mi a vers címe?

VÍZSZINTES: 1. Lombos növény 3. Az idézet első sora 12. Teljes, hiánytalan 13. Az atommagot alkotó részecskék összefoglaló neve 14. Érvényesülő 15. Konyhakerti növény 16. Györgyi (a Pa-Dö-Dö egyik fele) 17. Regia (Székesfehérvár latin neve) 19. Román terepjáró 21. A gallium vegyjele 22. Némán rak! 24. Asztaldísz 26. Molibdén és fluor vegyjele 27. A font harmincketted része 29. Verseny hossza 30. Vágás 32. Az ókori görög filozófusok szerint ez például a víz, vagy a

34. Kozák lovas katona 35. Bács-Kiskun megyei község 36. Felsőruházati termék 37. Ízlelni kezd! 38. Betegség jele lehet 39. Ennivaló 42. Ő, táviratban 43. Elás egynemű betűi 44. Svájci kanton 45. A bibliai Júda egyik fia 47. Franz Kafka műve 49. Nettó regisztertonna rövidítve 51. Bírósági per szereplője 53. Forgószél 55. Fényes csillag az Orion csillagképben

FÜGGŐLEGES: 1. Az idézet második sora 2. Török tisztí rang 3. Kényelmes járás 4. Férfinév 5. A nyelvünkkel érzékeljük 6. Egy, angolul 7. Vigad 8. Üres bók! 9. Vágóeszköz 10. Chris (egykori amerikai énekes) 11. Egyfajta hangszeren játszó 15. Állatok számára elkerített hely 18. Csavart rögzít 20. Nobel-díjas német fizikus, az általa felfedezett sugárzás névadója 23. Hosszú lábú rovar 25. Papírmérték 26. Szerep a Bohémélet című operából 28. Rak 31. Nyak közepe! 33. Szolmizációs hang 34. Ritka férfinév 36. Rövidítés régi évszámok előtt 40. Görbe Nóra filmszerepe volt 41. Ókori nép tagja 44. Szavazatgyűjtő láda 46. Hatalmas 48. Heves megyei település 50. Maga előtt mozgat 52. Új, németül 54. Hamis 55. Görög betű

Készítette: Riener Ferenc tanár úr

Egy mindig mosolygós tanár úrról...

29

Vincze István tanár úr idén nyugdíjba vonul, így ennek apropóján ültem le vele beszélgetni. Életútjának főbb epizódjait, gondolatainak legfőbb üzeneteit foglalom össze ebben a cikkben.

A tanár úr egy kis faluban, Kölesden született, Tolna megyében és itt is járt általános iskolába. Apja többek között postásként is dolgozott, anyja pedig az óvodában volt dajka. A faluhoz csupa jó élmények fűzik. Már gyerekként is szeretett olvasni, noha a faluban sem könyvtár, sem könyvesbolt nem volt, csak egy néni, aki mindig hozott könyveket és tőle lehetett vásárolni. Nem messze a házuktól, volt egy erdő és abban egy fa, amire pont kényelmesen fel lehetett ülni. A tanár úr előszeretettel olvasott ezen a fán, ahogy ő mondta, „mint egy oroszán a szavannán”, úgy ült ott. Már általános iskolában megmutatkozott, hogy inkább a reál tantárgyak azok, amik közelebb állnak hozzá. A matematika, fizika, de még a kémia is, nyolcadikban harmadik helyezett lett a megyei fizikaversenyen.

Az általános iskola után vegyipari szakközépiskolába készült, Veszprémbe, de kiderült, hogy színtévesztő, és így nem mehetett oda. Így hát mivel fizikából és matematikából is jó képességekkel rendelkezett, felvették a bonyhádi gimnáziumba, fizika tagozatra. A négy évet kollégiumban töltötte. További életére nagy hatással volt a középiskola, új barátokat szerzett, akikkel mai napig tartja a kapcsolatot, sok mindent megtanult és megtapasztalt és természetesen az eredményeinek listáját is gyarapította, hiszen hetedik helyezett lett a fizika OKTV-n.

A középiskola után jelentkezett a Budapesti Műszaki Egyetemre, villamosmérnöki szakra, de az orvosi vizsgálatok után megint nem vették fel, mert a színtévesztés kizáró oknak számított. Ezek után jött a képbe a tanári pálya, és így került a tanár úr Szegedre, matematika- és fizikatanár szakra. Az egyetemen új embereket ismert meg, többek között feleségét is, akivel már több, mint negyven éve együtt vannak. Van két fiuk, akik mindketten radnótisok voltak. Az egyikőjük az Egyesült Államokba költözött és most is ott él feleségével és két gyerekével, a másik pedig Budapesten él és feleségével szintén van két gyerekük, így a tanár úr négy gyerek boldog nagyapja. Az egyetem elvégzése után, 1984-ben egyből a Radnótiba került, amiért hálás volt akkor is és most is. Kollégái segítőkészek, a diákok pedig lelkesek voltak. Az egyetem alatt már járt itt, ugyanis itt végezték a gyakorlatot egyik hallgatótársával. Azonnal kapott egy osztályt is. Tanított tagozaton és nem tagozaton is, tartott szakköröket, fakultációt és az akkoriban még működő esti tagozaton is tartott órákat.

Tanári pályafutása során sok kalandban is része volt: Egyszer az egyik osztályát vitte kirándulni. A szállásra érve azonban több gonddal is szemben találták magukat: nem volt még bekötve a vezetékes víz a házba, és kevesebb ágy volt, mint ahányan voltak. Akkor ezek a problémák igen kellemetlenül érintették őket, de utólag visszaemlékezve ez is egy jó kaland volt. Többször ment kenutúrára az osztályaival és különféle kirándulásokra. Egyik alkalommal egy nappal korábban érkeztek az egyik megállóhelyre és keletkezett egy plusz nap, amit persze ki is használtak; megküzdhettek a helyi focicsapattal.

A legelső matekos osztálynak is osztályfőnöke volt, bár kissé, ahogy ő fogalmazott „tudathasadásos állapotban”, hiszen legelső osztálya abban az évben még csak végzős volt és egyszerre volt két osztály osztályfőnöke.

Aztán 2006-ban Brüsszelből megkeresték a tanár urat, hogy tanítsa a kint dolgozó magyarok gyermekeit egy nemzetközi iskolában matekból és fizikából, természetesen magyarul, de ha más nemzetiségű osztályban kellett helyettesítenie, akkor az angolt is használnia kellett persze. 2017-ben, tizenegy év után hazatért Magyarországra és folytatta ott, ahol abbahagyta, itt, a Radnótiban. A tizenegy külföldön töltött év alatt is sok tapasztalatot szerzett, más fajta emberekkel találkozott, más hozzáállással. Többek között azt mesélte, hogy az egyik nap sétált az utcán és valaki rohant utána, hogy beszélgethessenek. A kint élő magyarokban például sokkal erősebb a nemzeti összetartozás.

A tanár úr munkáját a város is elismerte, június 20-án, pénteken vehette át a közgyűlésen az életműdíjat.

Most, hogy nyugdíjba vonul, végre több ideje lesz azokra a dolgokra, amikre eddig nem, vagy csak kevés volt. Például többet foglalkozhat az unokáival, vagy szabadidejében olvashat, hiszen nagyon szeret olvasni szinte bármilyen könyvet. Emellett kedveli a zenét is, sőt, a kettőt sokszor együtt élvezzi, olvasás közben éppen olyan zenét hallgat, amilyen hangulata van a könyvnek. A tanár úr szabadidejében horgászni is szokott, amire most szintén több idő jut. Még gyerekkorában kezdett horgászni apjával, hiszen szülőfaluja, Kölesd a Sió partján fekszik. Egyszer, amikor idősebb fiánál voltak az Egyesült Államokban, San Franciscóban, elmentek egy élményhorgászatra, ahol a Golden Gate híd alatt lehetett érdekes és izgalmas tengeri állatokat fogni, például macskacápát. Ezen túl szeretne minél többet utazni, kirándulni feleségével együtt. Persze örül, hogy több energiája jut majd a kedvteléseire, de a munkáját sem szeretné otthagyni teljesen.

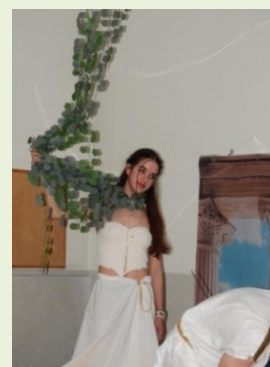
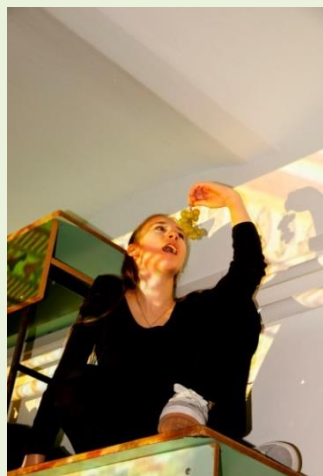
Nem mindig úgy alakultak a dolgok, ahogy a tanár úr azt eltervezte, a sors néha közbeszólt, de utólag sose sajnálta, hogy mit hozott az élet. Ezt is üzenté a diákoknak és tanároknak, hogy az élet néha mást hoz, mint amire számítunk. Van, hogy nincs is beleszólásunk, de sose azt nézzük, hogy mi minden lehetett volna másképp, igyekezzünk mindig a dolgok jó oldalát nézni, az adott helyzetből a legjobbat kihozni. Erre hozott egy szép hasonlatot is. Azt mesélte, hogy egyszer egyik kollégájával, Jakab Tamással jött hazafelé Brüsszelből, autóval. Megesett többször is, hogy egyiküknek a GPS-e másfele akarta vinni őket, mint a másik. Nyilvánvalóan dönteni kellett, de hogy ez a döntés jó volt-e, azt sose fogja senki megtudni. Lehet, hogy a másik úton nem kerültek volna dugóba, de jöhetett volna más, rosszabb történés is,

ám végül mindig hazaértek. Így van ez az életben is. Ha az élet döntés elé állít minket és döntünk, ne azon gondolkodjunk, mi lehetett volna másképp.

Én biztos vagyok benne, hogy még fogjuk látni a tanár urat, ha egyszer-egyszer visszalátogat az iskolába, vagy csak véletlenül összefutnánk vele bárhol. Ez egy mindig vidám és mosolygós fizika- és matektanár története. A diákok és a tanárok nevében is köszönjük emberségét, kiváló szakmai munkáját, és nagyon boldog időszakot kívánunk neki a folytatásban!

Készítette: Kis Ákos 10.A

Képek a Kulturális fesztiválról

Fotósok:

Gergely Márta
(10. D)

Buchholz Bora
(10. A)